



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Summa Jurisprudentiae Sacrae Universae, Seu Jus
Canonicum, Secundum quinque Decretalium Gregorii
Papae IX. Titulos explicatum**

Pichler, Vitus

Bibliopolarum Augustanorum, 1723

VD18 VD18 12190187-ddd

Tit. IV. De Clericis non residentibus in Ecclesia vel Præbenda.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98739](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98739)

2. c. un. b. t. in 6. & à Trid. S. 23. c. 6. de Ref. requisitas; si verò habeant, non privantur: conditiones illæ sunt. 1. Si contraxerint cum unica, eaque virgine. 2. Si deferant habitum Clericalem & tonsuram. 3. Si ab Episcopo deputati servitio alicujus Ecclesiæ, actu serviant eidem Ecclesiæ. R. 2. pariter privantur privilegio Fori, si prædictas conditiones non observent; si autem observent, retinent quidem illud, sed solum in criminalibus. Utraque responsio patet ex c. un. § Trid. cit. Nec obstat, quod in d. c. un. dicatur, eos trahi non posse ad iudicium sæculare criminaliter aut civiliter, si servent præfatas conditiones; quia præmittuntur ibi hæc verba, *pro commissis excessibus vel delictis*; consequenter sensus est, quod in causis criminalibus tantum, si super crimine agatur criminaliter, siue civiliter, ad iudicem sæcularem trahi nequeant. R. 3. cæteris privilegiis Clericorum omnibus privantur, uti est privilegium competentie, privilegium immunitatis à tributis, collectis, vectigalibus, & alijs exactionibus, etiam si dictas conditiones observent; quia in cit. c. un. subiungitur: *in cæteris autem gaudere volumus privilegio Clericali*: adeoque habentur in Causis Civilibus omnino pro meris Laicis.

7 Dico 3. Clericus conjugatus Ecclesiæ Latine non potest licite promoveri ad Sacros Ordines, nisi ipse prius voveat castitatem, & consentiat uxor, ac insuper ista vel ingrediatur Religionem, vel, si propter provecam ætatem non est suspecta de incontinentia, saltem continentie votum emittat in sæculo. 2. Neque conjugatus, qui nondum est Clericus, ad primam Tonsuram, vel ad Ordines Minores, nisi consentiat uxor, & vel Religionem profiteatur, vel in sæculo manens voveat castitatem, & nisi ipse prius emittat votum continentie. Pars prior habetur partim in *can. servatim 12. diff. 32. c. 2. b. t. partim in c. 5. § 8. de convers. conjug. § Extrav. citanda*. Posterior autem partim in c. ult. de Tempor. Ordin. in 6. & in Trid. S. 23. c. 4. de Ref. partim in *can. 6. d. 77. cujus ratio est, quia juxta c. ult. § Trid. cit. nullus licite promovetur ad primam Tonsuram vel Ordines Minores, nisi habeat intentionem ascendendi ad Majores, & probabilis existet conjectura de tali intentione: ergo requiritur etiam ad susceptionem primæ Tonsuræ & Minorum Ordinum consensus uxoris & c. & votum castitatis in promovendo, cum aliàs non sit probabilis conjectura de ipso, quod suscipiens Minores post initum conjugium velit promoveri ad Ordines Sacros. Dixi 1. Clericus conjugatus, siue dein Ordines Minores susceperit ante conjugium initum, siue post illud. 2. Ecclesiæ Latine; nam in Ecclesia Græca licitum est Clericis, qui cum virgine contraxerunt, recipere Ordines Majores, & insuper uti Matrimonio. c. 6. b. t. quamvis & isti, si prius jam sint in Sacris constituti, non amplius permittantur ducere uxores. 3. Nisi consentiat Uxor: si quis autem Maritus absque licentia Uxoris promoveretur ad Ordines Sacros, posset ab ipsa revocari ad consortium conjugale, sed ita, ut debi-*

tum teneretur quidem reddere, peteret tamen non posset propter votum continentie animum sacris Ordinibus. Extrav. Antiqua in XXII. de Voto. quod votum, quia solemne est, induceret impedimentum dirimens Matrimonii de novo contrahendi, si prior conjugatus foret moreretur. c. un. eod. in 6.

Quæres, an Clerici conjugati possint promoveri ad beneficia Ecclesiastica? R. sine dispensatione Pontificis non possunt, nisi voverint prius castitatem, & cum unica, eaque Virgine contraxerint: aut nisi cum consensu uxoris juxta superius dicta promoti fuerint ad Ordines Sacros. Priora duo membra constant ex c. 2. § 8. b. t. atque Extrav. cit. quæ eum constituent Jus Commune, in eo dispensare non conceditur Episcopo. Ratio ultior est, quia Clericus post susceptos Minores Ordines contrahens Matrimonium amittit privilegia Clericorum, ac habetur pro laico, imò amittit ipso facto præhabita beneficia, ut ostendimus num. 3. 4. § 6. ergo nec impolitum sunt ipsi conferenda. Ratio tertiæ membræ est, quod eo ipso, quod Clericus conjugatus sub certis conditionibus admittatur ad Sacros Ordines, censetur etiam habilis effectus ad consequenda beneficia; ne aliàs forte cogatur mendicare in opprobrium status Clericalis.

TITULUS IV.

De Clericis non residentibus in Ecclesiâ vel Præbenda.

SUMMARIUM.

1. 2. Quid, & quotuplex sit residentia in loco Beneficii.
3. Quid, & quotuplex sit fructus Beneficiorum.
4. 5. Seqq. An, & quomodo teneantur residentia Naturali & Divino Episcopi, & Parochi.
10. Seqq. an, & quomodo ad residentiam obligentur Canonici, & alii beneficium non curam habentes, ut lucrentur fructus beneficiorum, & distributiones quotidianas.
16. Quid Juris in ordine ad residentiam & fructus, si quis habeat duo vel plura Beneficia.
17. 18. 19. Pœnæ non residentium.

Sciendum 1. cum Clericis plerumque proprium sit, & ne cum opprobrio status mendicare, vel indecoris officiis vacare compellantur, provideri debeat de Beneficiis & Præbendis, quæ residentiam exigunt, ideo de hac subiungi præsentem titulum, eò quod statim decenter ac honestè juxta statum suum vivere non valeant, nisi suum officium, residendo in loco Beneficii, accuratè adimpleant. Residentem autem in Ecclesiâ, vel Præbenda, seu in Beneficio, dicitur ille, qui præsens est in loco Beneficii assidue (saltem moraliter) fixo ibidem domicilio, ad inserviendum Ecclesiæ, vel Beneficio. Learenus in foro Beneficiali p. 1. sect. 3. q. 363. cum Lotterio & aliis: qui enim præsens

quidem est, nunquam verò servitium Ecclesiasticum præstat, solum materialiter ac inutititer, non verò formaliter & cum effectu residere censetur. c. 4. h. t. Potissimum igitur anni tempore, & ferè semper, manere debet in loco beneficii, in Choro autem vel Capitulo saltem interdum comparere. Sic Episcopus commorari tenetur in sua Ecclesia Cathedrali, vel saltem intra diocesim, atque functiones Episcopales obire: Canonicus in civitate vel loco sui Canonicatus, ac per se ipsum adire Chorum: Parochus in ædibus Parochialibus, atque aliquas saltem functiones Parochis competentes exercere. Unde Residentia Beneficiatorum definitur à Leuren. lo. cit. & aliis in hunc sensum: est presentia personæ, seu commoratio assidua, in loco beneficii seu apud Ecclesiam, ad effectum illi personaliter deservendi, sive ad servitium Ecclesiasticum personaliter præstandum.

Sc. 2. Residentiam veram dividi in Voluntariam & Necessariam. Voluntaria dicitur, quando Beneficiatus non tenetur absolute esse præsens, sed tantum conditionatè, si velit percipere fructus. Si verò nolit percipere fructus, potest abesse, & tamen retinere vocem activam vel passivam in electionibus, & aliis ædibus Capituli. Pirhing. h. n. 2. Necessaria, quando absolute obligatur esse præsens, sive velit percipere fructus sive non. Et hæc item est duplex, Præcisæ, quando residentia est ita necessaria, ut absque ea retineri titulus beneficii non possit: & Causativa, quando absque illa titulus beneficii retineri potest. Leuren. g. 4. Dixi superius, Veram residentiam, quam n. præced. definivimus: cui opponitur residentia Ficta, quæ tunc datur, quando Beneficiatus realiter quidem & personaliter præsens non est, fictione tamen Juris habetur pro præse in ordine ad lucrandos fructus. De his

Sc. 3. Fructus, qui sunt emolumenta residentie, maxime respectu Canonicorum, esse duplicis generis, scilicet Annuos, & Distributiones quotidianas, qui omnes delumuntur ex Mensa Communi, uti appellatur c. 9. de Constit. seu ex massa & collectione omnium fructuum, Capitulo Ecclesiæ Cathedralis vel Collegiæ quotannis obvenientium, dividendi inter singulos Canonicos, aliisque Officiales, prout cujuslibet merita & labores deposcunt. Fructus Annuus, qui etiam appellantur Grossi, vel Præbenda, vel fructus Præbendæ, sunt illi redditus fixi, qui dantur annuatim propter residentiam absque respectu & ordine ad singulas interfectiones seu præsentias in Officio Divino. Distributiones quotidianæ autem, quæ etiam vocantur Præsentia, item vidualia, vel beneficia Mathematica. m. h. t. in 6. dicuntur illi fructus, qui dantur intuitu cujuslibet interfectionis seu personalis præsentie in Choro seu Officio Divino. Cujusmodi distributiones sunt fundatæ à fidelibus, uti anniversaria, & portiones tenebre pro præsentibus assignatæ, vel jussu Tridentini S. 21. c. 3. de Ref. introductæ; nam ibi Sacra Synodus laudatissime ordinavit, ut deinceps in illis Ecclesiis Cathedralibus & Col-

Lib. III. R. P. Pichler.

legiatis, ubi distributiones prius non erogabantur, vel ita tenues, ut facile negligenter, tertia pars proventuum quorumcunque, ratione Dignitatum, Beneficiorum, Officiorum &c. dictis Ecclesiis obvenientium, converteretur in distributiones, proportionaliter juxta determinationem Episcopi dividendas inter præsentēs Rei Divinæ, ut hac ratione allicerentur Canonici efficacius ad interessendum Divinis Officijs. Quæ tamen saluberrima Ordinatio non ubique est recepta. Si istæ distributiones non in pecuniis, sed in frumento, vino, piscibus &c. consistant, uti quandoque residentibus intra annum distribui solent, propriè nuncupantur vidualia, vel etiam fructus grossi: si tamen prædicta sine respectu ad singulas in Choro præsentias æqualiter distribuuntur inter Canonicos propter annuam residentiam, potius ad fructus annuos, quàm ad distributiones quotidianas pertinent. His præmissis quæritur, an, quo Jure, & qualiter teneantur residere Episcopi, Parochi, & alii Beneficiati Curati: item Canonici & alii Beneficiati non Curati, seu quorum Beneficiis cura animarum non est annexa. Dein quando fructus, tanquam emolumenta residentium, percipi possint: demum quæ sint pœnæ non residentium.

Dico 1. Episcopi, Parochi, & alii Curatum Beneficium habentes, tenentur Jure etiam Divino & Naturali (saltem in thesi & conditionatè) residere cum effectu in suis Ecclesiis, nisi iusta causa excuset. Communis ferè omnium contra Ambros. Catharinum in Opus. de Resid. & paucos alios. Ostenditur manifestè ex Concil. Trid. quod in s. 6. c. 1. de Ref. explicans verba Scripturæ, attendentes sibi & universo gregi. Act. 20. & illa, tu verò vigila, in omnibus labora, ministerium imple. 2. Tim. 4. sic docet: implere autem illud se nequaquam posse sciant, si greges sibi commissos mercenariorum more deserant, atque animarum suarum custodiæ minime incumbant: cum certissimum sit, non admitti Pastoris excusationem, si lupus oves comedit, & Pastor nescit. Adhuc clariùs nos instruit eadem Synodus in s. 23. c. 1. de Ref. sic loquens: cum præcepto Divinò mandatum sit omnibus, quibus animarum cura commissa est, oves suas agnoscere, pro his Sacrificium offerre, verbique Divini prædicatione, Sacramentorum administratione, ac bonorum omnium operum exemplo pascere, pauperum aliarumque miserabilium personarum curam paternam gerere, & in cætera munia pastoralia incumbere: quæ omnia nequaquam ab his præstari & impleri possunt, qui gregi suo non invigilant, neque assistunt, sed mercenariorum more deserunt: Sacrosancta Synodus eos admonet, & hortatur, ut Divinorum præceptorum memores, fæstique forma gregis, in iudicio & veritate pascant. - - Declarat Sacrosancta Synodus, omnes Patriarchalibus, Primatialibus, Metropolitanis, ac Cathedralibus Ecclesiis quibuscunque, quocunque nomine & titulo præfectos, etiam si S. R. E. Cardinales sint, obligari ad personalem in sua Ecclesia, vel diocesi residentiam, ubi injuncto sibi officio desungi teneantur, neque abesse posse, nisi ex causis & modis infra scriptis. Inferius

Hhh

ferius

ferius autem §. 6. in eod. c. sic pergit: *Eadem omnino --- de Curatis inferioribus, & aliis quibuscunque, qui Beneficium aliquod Ecclesiasticum, curam animarum habens, obtinent, Sacrosancta Synodus declarat & decernit.* Ex quibus apparet, nulla probabili ratione negari posse, residentiam personalem, saltem aliquo modo, præceptam esse Jure Divino, quin & Naturali, Beneficiatis Curatis; cum Tridentinum obligationem residendi probet ex SS. Litteris, & declararet, alias munus pastorale obiri debitò modo, uti SS. Litteræ præcipiunt, & res ipsa postulat, non posse: licet hanc suam doctrinam non posuerit inter *Canones* & dogmata fidei, sed solum inter decreta Reformationis.

Dixi 1. *Episcopi*; quo nomine juxta cit. Trid. hoc loco veniunt etiam Archi-Episcopi, Primates, Patriarchæ, licet Cardinalitia Dignitate præfulgeant. 2. *Parochi*, & qui his æquiparantur, Vicarii perpetui, in Parochiis constituti. 3. *Et alii Curatum Beneficium habentes*, uti Abbates, Præpositi, Priores, & his similes sive Regulares sive Sæculares. 4. *Jure etiam Divino & Naturali*: nam de præcepto Juris Ecclesiastici clarè patet ex c. 8. 10. h. t. c. 13. 30. 35. de *Preb.* Dixi 5. *in thesi saltem*, h. e. in genere, & prout abstrahitur à casibus particularibus, certis circumstantiis, & conditionibus; nec enim asserimus, obligationem personaliter residendi absolute & pro omnibus circumstantiis esse præceptam Jure Divino, sed solum conditionatè, nisi nimirum justa causa aliud postulet, & beneficium ita administraretur ab alijs, ut nullum animabus periculum ex proprii Pastoris absentia immineret: id quod in casibus particularibus & in hypothese contingere potest. 6. *Residere cum effectu*, per c. 4. h. t. nec enim officio & conscientie suæ satisfacit Episcopus; qui quidem corporaliter residet, nihil tamen de munere pastoralis per se ipsum exercet, nec sollicitudinem gerit, ut munia, quæ Trid. requirit ab ipso, uti est Verbi Divini prædicatio, Sacramentorum administratio, cura pauperum &c. per diocesan ritè peragantur. Neque Parochus satisfacit, qui quidem personaliter est præsens in parochia, omnia tamen peragit per alios, v. g. Cooperatores, ipse verò nunquam vel ferè nunquam exercet actum officij Parochialis. Barbof. p. 1. de off. parochi. c. 8. n. 41. & alii communiter. Probabile tamen est, quòd taliter residens Episcopus vel Parochus, & nihil muneris pastoralis exercens, quamvis peccet, non teneatur ad restitutionem fructuum, nec incidat in alias poenas non residentium. Garc. p. 3. c. 2. n. 53. post Ugolinum. 7. *In suis Ecclesiis*, scilicet Episcopus in Cathedrali, Parochus in Parochiali &c. Non tamen videtur necessarium, ut Episcopus constanter resideat in loco Cathedralis Ecclesiæ, sed sufficere, si quandoque in alio loco diocesis suæ commoretur, cum Trid. loc. cit. dicat, *in sua Ecclesia, vel diocesi*, quamvis Barb. p. 3. de off. & pot. Episc. alleg. 53. n. 3. & Fagnan. hoc ipsi permittere nolint. 8. *nisi justa causa excuset.* At hinc

Quæres, quanam sint causæ legitimæ, excu-

santes à corporali Residentia Episcopos, & alios Beneficiarios Curatos? hæc quatuor à Trid. loc. cit. enumerantur, scilicet 1. *Christianæ charitas*, ut si absint ad convertendos infideles, aut peccatores, ad componendam inter discordantes pacem &c. 2. *Urgens necessitas*, ut si ad curandum morbum necesse sit mutare aërem, vel adire thermas: si morbus imminet ex insalubritate loci: si grassetur pestis: si timeatur hostilis incursio (sed ob pestem & bellum, & intemperiem aëris, multi nolunt concedere Parocho discessum, licet alium substituant cum oves suas in necessitatibus deferere cupiant, in quibus maxime indigent ope Pastoris), fruuantur periculose infidiæ in ipsum Pastorem manentem in tali loco: aliud est si ovibus ipsi immineret periculum; tunc enim fugerent boni pastores, sed mercenarii signum est. c. adversitas. 7. q. 1. 3. *Debita obedientia*, uti Papa Episcopum, vel Episcopus inferiorem Curatum aliò avocet ad certum negotium pro bono Ecclesiæ, vel Reipublicæ Christianæ peragendum; probabilius tamen non sufficit, solus Princeps sæcularis, & Papa non annuente, Episcopum avocet ad negotia sæcularia. Barb. alleg. cit. n. 17. 4. *Evidens Ecclesiæ vel Reipublicæ utilitas*, ut si quis alibi defendat jura Ecclesiæ vel Beneficii: si discedat ad Concilium Generale, vel Provinciale: si negotium tranquillitatis totius Regni vel Reipublicæ impediatur, modò alius non ita bene expedire videret: quam ob causam potest etiam esse legatus Principis sæcularis. Verum utilitas causæ excuset à residentia personali, requiruntur duo. 1. ut interea per alium æque aptum vel aptiorem cura animarum administraretur. Trid. loc. cit. c. 34. de Elect. in 6. ne scilicet Ecclesia & oves detrimentum patiantur ex absentia Pastoris. 2. ut accedat apud Episcopum licentia Papæ, vel Metropolitanæ, causæ licentiam approbantis in scripto; apud inferiores Curatos autem licentia Episcopi scripta. Trid. loc. cit. Constit. Sancta Synodus Urbana VIII. nisi causa esset notoria, & repentina, ut ob periculum in mora licentia peti nequiret. Posset adjici 3. ta causa, nempe modicitas temporis absentie, sed de hac postea. Interim

Oppones 1. Dioceses, & Parochias, non à Christo, sed ab Ecclesia institutæ sunt: ergo de ijs tanquam de re sua disponere potest Ecclesia, obligando vel non obligando Residentiam ad residendum in ijs: ergo obligatio residendi non est Juris Divini. 2. Ecclesia defacto multum disposuit circa residentiam in Curatis Beneficiis, ut patet ex Trid. s. 23. c. 1. de Ref. hæc allegato: item dispensat frequenter, ut utriusque idemque habeat plures Episcopatus, duas Parochias &c. cum tamen utrobique corporaliter residere assidue repugnet: unit Beneficium Curata Monasteriis, v. g. ita ut Parochus sit Prælati, quem tamen non obligat ad residendum in Ecclesia Parochiali, sed permittit constitui Vicarium: Episcopus potest dispensare cum illo, qui habet Beneficium Parochiale, ut studiorum causâ absit à parochia per septem annos, c. 34. cit. Sed Ecclesiæ nihil disponere, im-

mutare, dispensare conceditur in Jure Divino vel Naturali: ergo. 3. Obligatio residendi in Beneficio Curato potest tolli per consuetudinem, vel limitari, ut non urgeat toto anno: sed consuetudo prevalere nequit contra Jus Divinum & Naturale: ergo. R. ad 1. *transfin.* *dit. N. Conf.* Suppositò, quòd Episcopatus & Parochia ab Ecclesia sint erectæ, & aliquis in eis constitutus Rector super certum districtum, Christus & Natura, ac ipsa officii suscepti ratio eum obligat ad residendum, cum aliis officiis suis non ritè obiret. Ad 2. *C. Ma. dist. min.* Sed Ecclesiæ non conceditur disponere vel immutare aliquid in Jure Divino absoluto, quod est tale in omnibus circumstantiis. *C. M.* In Jure Divino conditionato, & quod tale est tantum in thesi ac in genere, abstrahendo à particularibus circumstantiis. *N. Min.* Sic Ecclesiæ dispensat etiam in obligatione voti, quæ tamen est Juris Divini & Naturalis, at solum conditionatè & abstrahendo à certis circumstantiis, uti explicavi in *Prolegomenis* n. 13. Ad 3. fere est eadem responsio; & quia obligatio residendi in thesi est Juris Divini ac Naturalis, nunquam totaliter & secundum rationem genericam abrogari potest per ullam consuetudinem, privilegium, statutum &c. quamvis eatenus abrogari possit, ut Beneficiatus Principalis non resideat per se ipsum, sed per Vicarium æquè idoneum: ut ad modicum temporis spatium absit &c. si indè nullum creetur moraliter periculum animabus. Unde

Dico II. Obligatio residendi in Beneficiis Curatis non est tam absoluta & rigida, ut per privilegium, dispensationem, aut consuetudinem non sufficiat residere, & servitium Ecclesiasticum præstare per substitutum, eo munere æquè bene vel melius fungentem. Aut ut non liceat per breve tempus ex justa causa abesse, si caveatur animarum periculum. Prior pars defenditur communius ex ea ratione, quòd Jus Divinum ac Naturale solum obliget ad residendum personaliter conditionatè, si per alium non æquè bene, vel melius exerceatur officium pastorale, & si ex absentia oriatur ovibus periculum vel detrimentum. Posterior satis clarè est expressa in *Trid.* sæpius allegato *s. c. 1. de Ref.* ubi declarando Jus Divinum indulget Episcopis absentiam ad duos vel tres menses, continuos vel interruptos, singulis annis, etiam non petita licentiâ, & ex causa non admodum gravi, v. g. recreationis, peregrinationis, visitationis amicorum &c. modò ita provideant, ut nullum, quantum fieri poterit, patiantur animæ detrimentum ex ipsorum absentia: admonet tamen, ut in Ecclesia Cathedrali præsentibus sint tempore Adventûs, Quadragesimæ, Nativitatis, & Resurrectionis Domini, Pentacostes item, & Corporis Christi diebus, nisi Episcopalia munia in alia diocesi sua parte obeunda aliò avocent; quia, qui aliter per tantum absint, ex veterum Canonum sententia non videntur abesse, ut loquitur *Trid.* *loc. cit.* Id quod extendendum quoque videtur ad Abbates Exemptos, & jurisdictionem quasi Episcopalem habentes. Parochis autem,

& aliis Curatis inferioribus concedit abesse absque licentiâ Episcopi in scripto danda etiam ex causa minus gravi, quàm sint illæ 4. allatæ n. 6. si absentia duret infra duos menses. Imò consuetudo in plerisque diocesis teste Palao habet, ut Parochi, ad modicum tempus discedentes, v. g. ad aliquot dies, licentiam Episcopi non requirant, substituentes interea Vicarium, vel vicino Parocho suarum ovium curam committentes, imò etiam non substituentes alium, si per unum vel alterum duntaxat diem absint, & morale periculum animarum non appareat; quia parum pro nihilo reputatur: quamvis spectato Tridentino toties, quoties abesse volunt, petere licentiam (licet non in scripto, si absentia duos menses non attingat) & Vicarium ab Ordinario approbandum constituere deberent. Imò Leurenus citatis aliis *q. 371. n. 2.* putat, per consuetudinem introduci posse, ut absint una vel altera hebdomade, quin uno aut altero mense absque petitione licentiæ Episcopalis, si substituant alium, & habeant justam causam. Porro quoties requirit Tridentinum licentiam Episcopi (vel Papæ respectu Episcoporum) ea debet esse expressa, non tacita solum vel præsumpta, uti declaravit Congregatio Cardd. & si fortè ob repentinam causam & temporis angustias peti non potuit facultas, quamprimum postea Superiorem de suo discessu certiorum reddere tenentur.

Oppones 1. In collatione Beneficiorum Curatorum, & constitutione Pastorum censetur esse electa industria personarum: sed ubi est electa personæ industria, non permittitur substitui alium, aut negotium committi vel delegari alteri: ergo. 2. In *Trid. loc. cit.* reprobatur omnis consuetudo, quæ adversatur dispositioni Tridentinæ circa residentiam, tanquam irrationabilis, & corruptela: ergo nihil in hac re potest consuetudo. R. Ad 1. censetur electa industria personæ non absolute, sed eatenus tantum, ut Curatus nequeat alium sibi substituere sine justa causa, vel talem, qui non æquè bene provideat animabus. Ad 2. reprobatur illa tantum consuetudo, quæ fuit tempore Tridentini, vel illa, quando non satis providebatur per alium salutem animarum.

Dico III. Canonici, & alii Beneficiati habentes beneficia non curata, tenentur quidem, seclusa consuetudine contraria, residere in suis Ecclesiis, & per se ipsos officia Ecclesiastica obire, sed Jure Ecclesiastico tantum, & ex primæva Fundatorum intentione. Textus in *can. ult. d. 92. in c. 13. 30. § 35. de Prob. in c. 2. 6. 8. 10. 16. § ult. h. t. Abb. in c. 30. cit. in repetit. §. qui verò. num. 30. Fagn. Zxf. & Vall. h. n. 2. atque alii. Concordat *Trid. s. 24. c. 12. de Ref.* ratio est, quia beneficium datur propter officium. *c. ult. cit.* Quòd autem non obligentur Jure Divino aut Naturali, sed solum ex intentione Fundatorum per Sacros Canones locis *citt.* approbata, indè fit, quòd ex nullo capite probeatur obligatio Juris Naturalis aut Divini. Neque dicas, quemlibet Jure Naturali & Divino obligari ad præstanda illa, quæ sunt sui officii,*

Hh h 2

& per

& per acceptationem beneficii tacite & ex quasi contractu quemlibet obligari ad residendum, cum absque residentia personali prestare nequeat officia suo beneficio annexa. Siquidem negatur suppositum, quod Jure Divino aut Naturali onus residendi, & personaliter prestandi certa servitia, uti sunt assistere choro, ministrare ad altare, certas Missas legere &c. annexum sit; sed hujusmodi onera proveniunt ex voluntate Fundatorum approbata ab Ecclesia: adeoque acceptans beneficium, licet se obliget tacite ad onera, quæ sunt Beneficio annexa, tamen se non obligat ad illa, quæ per se, & independentem ab Ecclesia, non sunt annexa, uti est obligatio residendi personaliter & obeundi munia per se ipsum. Id quod declarat generalis fere consuetudo, vi cujus Beneficia simplicia habentes extra Ecclesiam Cathedrali non censentur obligati ad residendum, sed possunt per substitutum obire ministerium suum, v. g. dicere Missas in certo altari, cantare &c. etiam si Fundator voluerit, ut Beneficium conferatur tali, qui intra hebdomadam, mensem &c. dicat tot & tot Sacra &c. quia hæc verba solum indicant onus Beneficio impositum, non verò Beneficiario obligationem residentie, vel præstationis personalis servitiorum. Aliud foret, si fundator distictis verbis ac specialiter voluisset, ut Beneficiarius resideret, & per se ipsum præstaret præstanda. *Garc. de Benef. p. 3. c. 2. à n. 3. § n. 11. cum Felin. Abb. Fagn. Zerula*, qui allegat declarationem S. Congreg. apud Reiffenstul *h. n. 9.* Pari modo vi consuetudinis alicubi Canonici obligantur in ordine ad lucrandos fructus residere ac Divinis officiis interesse tantum unice horâ, vel 3. 4. mensibus duntaxat. *Garc. loc. cit. n. 330. seq.* Idem Canonici, quamvis de Jure Scripto probabiliter tenerentur singulis diebus & omnibus horis Officii Divini interesse (excepto trimestri postea declarando) atque cantare per se ipsos &c. *Garc. num. 325. id probans ex declar. Card. Barb. p. 3. de off. § pot. Episc. alleg. 53. n. 133. item c. 20. de Canon. n. 13.* Nihilominus tamen alicubi sufficit vi consuetudinis, si semel de die, & vel unice Horæ interfint, ac per suos Vicarios psallant.

II Dico IV. Obligatio residendi apud Canonicos Cathedralium & Collegiatarum Ecclesiarum non est tam rigida, etiam de Jure Communi, ut non possint quolibet anno tribus mensibus, siue continuis siue interpolatis, licet abesse, etiam non substituto alio, & non petita licentia Episcopi, aut causâ allegatâ, modo speciales constitutiones talium Ecclesiarum non requirant longius residentie tempus, quam 9. mensium. Ita *Trid. s. 24. c. 12. de Ref. Fagn. in c. licet de Preb. à n. 52. Garc. p. 2. c. 2. à n. 314. Barb. allegat. 53. cit. à n. 118. allegantes multiplicem declarationem S. Congreg. Episcopi tamen est cavere, ne simul omnes, vel tanta Canonicoz pars eodem tempore, præsertim in festis solennioribus, Nativitatis, Paschæ &c. absit, ut Ecclesia debet destituatur officio. *Barb. Garc. Licitum est insuper Episcopo ex justa causa etiam quartum mensem in-**

*dolgere. Barbos. n. 123. & refert, non tam assentitur seclufa consuetudine, Garc. n. 413. Fagn. n. 47. Dixi in assertione 1. Canonicos: idem autem statutum est in c. de obtinentibus Dignitates, Præbendas, Portiones in iisdem Ecclesiis Cathedralibus Collegiatis. 2. Tribus mensibus, seu 90. diebus, cum mensis computetur pro 30. diebus qui etiam possunt esse interpolati, modo sumpti non excedant trimestre. 3. Etiam de Jure Communi; nam consuetudo vel fundata alicubi pauciores menses, v. g. tres, sex, septem &c. requirit pro præsentia. 4. Licitè absque ita ut fructus annuos totos, etiam respondentes illi trimestri percipiant, non verò Distributiones quotidianas pro illo tempore, quo absunt, etsi per substitutum inservirent. *Fagn. n. 82. 92. seq. adducens iterum declarationem S. Congreg. Unde**

Dico V. Ut Canonicus consequatur fructus grossos seu annuos, sufficit & ordinariè requiritur residentia per 9. menses secundum ea, quæ immèdiatè antè diximus. Ut autem lucraretur Distributiones quotidianas, requiritur præsentia in Choro, vel vera vel ficta, nec sufficit esse præsentem in loco beneficii, si non intersit officiis Divinis. *c. in. h. t. in 6. & Trid. loc. cit.* ubi etiam reprobat omnis consuetudo vel statutum, & insuper ad restitutionem Distributionum hujusmodi, si quas acciperent absentes, ante omnem sententiam obligantur, & præsentibus prohibetur remittere vel donare absentibus Distributiones, saltem obvenientes. Ad quos igitur spectant illæ Distributiones quotidianæ, quas amittunt Canonici non interessentes officiis Divinis? R. cum distinctione: si illarum certa quantitas seu portio non est assignata singulis, sed omnibus, qui præsentibus sunt, certa massa in genere, v. g. floreni, accrescunt præsentibus, dividenda inter istos, tanquam merces & honorarium majoris diligentie. *Trid. s. 21. c. 3. de Ref. Concordat l. 1. ff. de usufruct. accrescend.* cum hoc exigere videatur seu accrescendi. Si verò singulis præsentibus seu deservientibus jam sit determinata certa portio, v. g. 30. crucigeri, non accrescunt præsentibus portiones absentium, sed pertinent ad Ecclesiæ fabricam, vel remanent in mensa communi, vel arbitrio Episcopi applicandæ sunt alteri pio loco: sic enim ordinat *Trid. s. 22. c. 3. de Ref. & ne adverteretur, 21. c. 3. cit.* intelligendum videtur de Distributionibus in posteriori sensu acceptis. Sed hæc in re rectè attenditur consuetudo Ecclesiarum, in quibus aliquis versatur: ex qua patet decideretur optimè illa controversia, an illi qui duplex habet Beneficium compatibile in eadem Ecclesia, v. g. est Præpositus simul & Canonicus, competant etiam duplices Distributiones quotidianæ; per se enim non repugnat, ut aliquis idem officium peragat ut persona duplex, & moraliter sit præsens pluribus, quam alius, consequenter etiam ex duplici titulo duplices percipiat Distributiones: sicut aliquis potest habere duplicem vocem in Choro, ut Præpositus & ut Canonicus. *Dixi*

Dixi in assertione 1. loquendo de fructibus annuis, & ordinariis requiritur: duo tamen casus excipiuntur, in quibus etiam absentes lucruntur fructus grossos seu annuos. Primus est, si quis ab sit ex causa studiorum, vel ex alia iusta, cum licentia Prælati, seu Episcopi. c. 4. l. 1. iusta autem causæ sunt, quas n. 6. recensimus, imò & alia, quæ Episcopo videbuntur sufficientes, atque illæ, quas n. seq. adducemus. Circa causam studiorum requiritur 1. ut absens propter illa non sit ultra 30. annos. Garc. n. 82. seq. ex declaratione S. Congreg. 2. ut habeat licentiam Episcopi vel alterius Prælati. c. 4. cit. & quidem probabiliter hodie in scriptis, per Trid. s. 23. c. 1. de Ref. 3. ut versetur in studio aliquo Generali, seu in Academia, vel alio loco publico ad studiorum exercitia deputato. c. 12. h. t. 4. ut operam det studio vel Theologico vel Canonico. c. ult. de Mogji. quamvis in c. 34. de Ele. in 6. ubi concedi ad studia potest septennium, videatur etiam indultum studium Philosophicum. §. ut sit Canonicus, vel aliud Beneficium non curatum obtinens; nam Trid. loc. cit. quoad habentes beneficia curata videtur revocasse potestatem Episcopis olim concessam c. ult. cit. vi cuius ad quinquennium, & c. 34. cit. vi cuius ad septennium usque propter causam studiorum dispensare poterant cum Beneficiatis tam curatis quam non curatis. Barb. in c. 34. cit. n. 4. seqq. Gonz. ad reg. 8. Cancell. gloss. 6. n. 270. Garc. Pirh. & alii. Alter casus est, si duo Canonici cum Episcopo, v. g. visitante diocesim, absint, & in ejus servitio constituti, ut habetur c. 7. & 15. h. t. quia censetur abesse in causa Ecclesiæ; siquidem Ecclesia in Episcopo, & Episcopus in Ecclesia est. can. scire debes. 7. q. 1. Neque opponas, dictis cc. 7. & 15. esse derogatum à Trident. quod s. 24. c. 12. de Ref. prohibet Canonicorum absentiam ultra tres menses sub privatione fructuum. Nam Trid. loquitur generaliter de Canonicis, dicta cc. autem in specie de Canonicis occupatis in servitio Episcopi: per genus autem non derogatur speciei, sed vicissim generi derogatur per speciem. reg. 34. in 6.

Dixi 2. loquendo maximè de distributionibus quotidianis, vera vel ficta: sunt enim plures causæ, propter quas aliquis fingitur & habetur esse præsens in officiis Divinis in ordine ad lucrandas etiam distributiones, licet reipsa præsens non sit. Hujusmodi causæ tres recensentur in c. un. h. t. in 6. scilicet 1. infirmitas, si ve jam præsens, si ve quæ meritò timeatur ex accessu ad Ecclesiam, modò judiciò periti Medici, vel Judicis, censetur esse gravis, vel impediatur accessum ad Ecclesiam & officia Divina, ut febris, podagra &c. vel si quis sanitatis causâ ad balnea, vel alium locum, de licentia Ordinarii, se conferat. Barb. & Fagn. an. 147. Palao tr. 7. de Orat. d. 3. pu. 9. §. 1. n. 6. Atque istud procedit, etiam si propriâ culpâ, v. g. intemperantiæ, sibi morbum conciliavit, vel vulnus acceperit, ut habet communis cum Covarruv. 2. iusta & rationabilis corporalis necessitas, quando scilicet adest impotentia vel

absoluta vel moralis accedendi Chorum & Officia Divina, ut si quis esset injustè incarcerationatus, expulsus à loco Beneficii propter seditio- nes &c. sed absque sua culpa, item si esset iniquè excommunicatus, suspensus, aut interdictus: vel si absque gravi periculo vitæ aut fortunarum, v. g. propter inclementiam aëris, insidias inimici &c. adire non posset Ecclesiam. Sed notandum, quòd hujusmodi non fingantur esse præsentis in ordine ad lucrandas distributiones, nisi alias consueverint interesse Divinis in Choro. Id quod etiam de infirmis intelligi debet. Si enim secluso tali impedimento frequentare Chorum neglexerint, absentia non censetur causari ab hujusmodi impedimento. 3. evidens Ecclesiæ utilitas, nempe illius Ecclesiæ, de cujus distributionibus quæritur, non alterius sive particularis, si ve, uti videtur probabilius, etiam Universalis; quia Canonicus existens in servitio Papæ non propterea percipit distributiones suæ Ecclesiæ. arg. c. 14. h. t. & ibi gl. Fagn. n. 99. & 160. non obstante, quòd censetur servire Ecclesiæ Universalis, & quòd percipiat fructus grossos. c. cit. Nec percipiunt illi duo Canonici, qui sunt in servitio Episcopi absentis. c. 7. & 15. eodem, non obstante, quòd censentur interservire Ecclesiæ generali seu toti diocesi, cum Episcopus sit in Ecclesia, & Ecclesia in Episcopo. Econtra ex capite utilitatis Ecclesiæ gaudent distributionibus, qui Romæ agunt negotia suæ Ecclesiæ: qui absunt pro defensione jurium Capituli, vel sui Beneficii: qui nomine Capituli vel Episcopi mittuntur ad visitanda limina Apostolorum, vel ad Concilium Generale aut Particulare, vel ad gratulandum Principi de aliquo felici eventu: si quis sit Vicarius Generalis Capituli, & actu fungatur suo officio: si quis sit Pœnitentiarius talis Ecclesiæ, & actu audiat confessiones durante re Divina: si quis habeat Beneficium, cui unita est Ecclesia Parochialis vel cura animarum, & actu administret Sacramenta aut curam animarum exerceat, dum peraguntur officia Divina. Id quod probabiliter etiam procedit, si talis parochia esset extra locum Beneficii, saltem si Canonicatus non afferat alios fructus, quàm distributiones quotidianas: vel licet curam animarum, aut Ecclesiæ negotia aliis temporibus expedire posset; quia in c. un. cit. nulla fit limitatio ad certum locum & tempus. Auctores citati. His causis adde 1. privilegium Papale, quale habet obtinens Præbendam Magistrale vel Lectoralem pro toto illo die, quo propria in Ecclesia concionatur vel legit. Trid. s. 24. c. 8. & 12. de Ref. Idem asserunt de Canonico assistente Episcopo Pontificalia exercenti in- vel extra Ecclesiam Cathedrali, item de Canonico, qui tempore Officii Divini ex præcepto Superioris (& non præcisè prohibitu suo) celebrat Missam. Barb. alleg. 53. cit. n. 134. 2. Dispensationem Episcopi ad breve tempus & de rationabili causa. Palao pu. 9. §. 10. n. 3. 3. consuetudinem post Tridentinum primùm introductam; nam consuetudines, vi quarum distributiones etiam absentibus dabantur, Tridentinum antegressæ ab

H h h 3

eodem

eodem sublata sunt *c. 12. cit.* Sic alicubi percipiunt distributiones, etsi praesentes non sint, qui per 40. annos jam intervenerunt Ecclesiae, interessendo Divinis: item qui ex legitima causa Jure expressa ad breve duntaxat tempus absunt à Choro.

15 Oppones 1. qui suam culpam contraxit morbum, juxta nos etiam absens percipit distributiones quotidianas: ergo etiam, qui suam culpam, adeoque justè, est incarcerationatus, excommunicatus &c. quod tamen negavimus. 2. In *c. 30. de Elect. in 6.* expressè statuitur, quòd, qui prosequuntur utilitatem & negotia suarum Ecclesiarum, habeantur quidem praesentes quoad integram perceptionem fructuum, exceptis tamen distributionibus quotidianis: ergo istas lucrandi sufficiens causa non est evidens Ecclesiae utilitas. 3. Infirmi lucrantur distributiones: ergo etiam occupati in servitio Episcopi. 4. Absens ex quacunque justa causa censetur non abesse: ergo absens ex quacunque causa lucratur distributiones; cum sit praesens praesentia facta. 5. distributiones quotidianae non minus deputantur in stipendium sustentationis pro Officio Clericali, quam fructus grossi: ergo, quotiescunque aliquis abest ex tali causa, propter quam percipit fructus grossos seu annuos, ex eadem causa percipiet etiam distributiones. *¶ ad 1. N. Conf. & parit. nam c. un. cit. excusat infirmos absolute & sine differentia inter causas morborum; eos verò, qui propter corporalem necessitatem, ratione incarcerationis, excommunicationis &c. & sic vel physicè vel moraliter impotentes sunt ad comparandum in Officiis Divinis, non excusat, nisi necessitas sit justa & rationalis.* Ad 2. Ad evitandam antinomiali seu contradictionem inter *c. un. & c. 30. cit.* respondet Archidiaconus in *c. un. cit.* quòd quidem spectato jure Communi non debeantur distributiones propter absentiam ex causa utilitatis Ecclesiarum, debeantur tamen ex consuetudine approbata à *c. un. cit. & c. 7. eod.* Fagnanus verò *n. 159.* cum declarat. S. Congreg. melius intelligit *c. 30. cit.* de casu, quo absentes in utilitatem Ecclesiae ex consuetudine particulari non percipiunt distributiones. Ad 3. Infirmis conceditur perceptio distributionum in *c. un. cit.* occupatis in servitio Episcopi negatur *c. 14. h. t.* Ad 4. Censetur non abesse, h. e. censetur residere in loco Beneficii, non tamen hoc ipso semper censetur interesse Divinis officiis, & esse praesens in choro. Ad 5. *Dist. Ant.* deputantur in stipendium sustentationis, ex alio tamen titulo, quam fructus grossi. *C. Ant.* ex eodem titulo. *N. Ant. & Conf.* Fructus grossi debentur ratione Beneficii, quos lucratur, qui residet in loco Beneficii eo modo, quo Jus requirit: econtra distributiones praecise debentur ratione praesentiae in choro.

16 Quæres, quid Juris sit, si quis vel ex privilegio vel ex dispensatione duo Beneficia habeat, quorum quodlibet requirit residentiam vel perpetuam vel per majorem anni partem? in quo residere debeat, & an utriusque fructus valeat percipere? *¶ 1.* Si unum Beneficium est

unitum alteri & accessoriè annexum, v. g. Parochia Canonicali, debet residere in loco Beneficii principalis, v. g. Canonicali, Praepositurae &c. & per Vicarium administrare parochiam. *c. 30. de Praeb.* fructus autem parochiae ita percipere potest, ut relinquat Vicario competentem sustentationem, uti docet praeteris. *¶ 2.* Si neutrum est unitum alteri, & unum Curatum, non alterum; residere debet in loco Beneficii Curati. *Constit. Cyprianus in V.* Si verò utrumque est curatum, vel utrumque simplex, in digniori. Si aequalis utrumque dignitas, in frequentiori. Confer *Garcia 179.* *¶ 3.* obtinens duo hujusmodi Beneficia, quorum unum non est unitum alteri, non consequitur fructus utriusque, uti nec Episcopus ex Canonicali, quem habet in aliena Diocesi, nisi in dispensatione fiat expressa concessio fructuum. per *c. fin. de Refr. in 6.* cui suffragatur praxis Germaniae. Dices: dispensatio ad Beneficium, v. g. ad Canonicali, alterum, quo quis residere nequit, videtur inutilis, nisi etiam ad percipiendos fructus extendatur: ergo isti possunt percipi, licet in dispensatione non expressa fiat mentio fructuum, & licentia eos percipiendi. Atque hunc in finem declarationem S. Congreg. adducit Pignatellus *in 7. conf. q. n. 27.* *¶ N. Ant.* quia dispensatio in dispensatione consequitur hoc emolumentum, ut tempore pestis, belli &c. possit residere in Beneficio vel Canonicali altero, atque sic hujus percipere fructus. Declarationi S. Congreg. credi necesse non est, nisi proferatur in forma authentica.

Dico VI. Poenae non residentium, quibus debent Beneficium Curatum, uti Episcopi & superiores Praelati, item Parochi & Vicarii Perpetui, sunt sequentes. 1. Si ultra tres, vel duos menses absque legitima causa & Superioris licentia absint à loco Beneficii, praeterratum peccati mortalis pro rata temporis absentiae fructus non possunt facere suos, sed ante omnem sententiam vel declarationem teneantur eos applicare Ecclesiae, vel erogare pauperibus, ita ut haec obligatio nulla conventionem vel compositione, quae appellatur *pro male perceptis*, remitti ipsis valeat. *Trid. s. 23. c. 1. de Ref.* 2. Si privatione fructuum non moveantur, Episcopi à Metropolitano, Metropolitanus verò non residens à Suffraganeo Episcopo antiquiore denuntiandus est Romano Pontifici, ut is pro gravitate contumaciae in ipsos animadvertere, vel etiam privare Episcopatu possit. *Trid. sess. 6. c. 1. de Ref.* cum defacto causas criminales graviores Episcoporum à solo summo Pontifice cognosci & terminari necesse sit. *Trid. s. 13. c. 8. de Ref.* Inferiores autem Curati & Parochi sunt personaliter citandi à Superiore per nuntium aut litteras, & monendi, ut resideant. *c. 8. 10. & fin. h. t.* vel, si lateant, per edictum trinum publicè affixum. *c. 8. cit.* Imò juxta Jus novum Trident. *s. 23. c. 1. de Ref.* statim citari possunt per Edictum, licet sciatur, ubi morentur non residentes: hujusmodi autem citatio Edictalis non tantum debet esse

trina c. 11. h. t. verum etiam non nimis festi-
nante fieri, & post ultimam expectandum est
per 6. menses, antequam procedatur ad priva-
tionem. Belletus p. 2. *disquisit. Clerical.* §. 34. de
reus Clericor. n. 17. atque tum, si perseverent
esse contumaces, vel per censuras ad residen-
dum compellendi, vel Beneficiis privandi sunt.
c. 2. *seqq. h. t.* & c. 11. cit. Barb. in *collectan.* ad
c. 11. cit. n. 4. cum Mantica, & quidem appella-
tione remota. c. 4. *cod. & arg. c. 3. 29. de Ap-
pellat.* Contra Regulares autem proceden-
dum est juxta cujusvis Ordinis Regulas &
Constitutiones.

Oppones 1. In Trid. s. 6. c. 1. cit. statuitur,
ut Episcopus vel Prælati superior sex mensi-
bus continuis extra suam diocesim absens quar-
tam partem fructuum unius anni ipso jure am-
ittat, & si per alios sex menses in hujusmo-
di absentia perseveraverit, aliam quartam par-
tem fructuum eo ipso amittat, applicandam
subiice Ecclesiæ & pauperibus loci per Superi-
orem Ecclesiasticum: ergo non tenetur fru-
ctus omnes pro rata temporis absentia, si ultra
duos vel tres menses absit, dimittere ante om-
nem declarationem, vel ex eodem Trid. s. 23.
c. 1. cit. asseruimus. 2. Idem Trid. loc. proximi-
us cit. §. quod si de Curatis inferioribus ita de-
cernit, ut, si personaliter, vel per edictum ci-
tati contumaciter adhuc absint, liberum sit Or-
dinariis, per censuras Ecclesiasticas, & sequestrationem
fructuum, & subtractionem fructuum, aliisque juris re-
media usque ad privationem compellere: ergo non
statim privari possunt Beneficiis, sed gradatim
iuxta ordinem in Trid. loc. cit. præscriptum
puniendi sunt. R. ad 1. cum Lessio de *Just.* &
jur. l. 2. c. 34. dubit. 29. n. 157. Trid. illam pos-
sum, quam statuerat s. 6. c. 1. de Ref. postea in
s. 23. c. 1. cit. exasperasse, fortè quia advertit,
maioris minus fore proficientem. Ad 2. N.
Cum Garc. p. 3. c. 2. n. 139. & Fagn. in c. 11.
cit. n. 18. allegantibus declarationem S. Con-
greg. Imò Trid. liberum esse vult Ordinariis, per
censuras &c. Ergo non voluit Episcopos archie-
piscopos ad illum ordinem, sed permisit, ut, si visum
illis fuerit, statim ad privationem procedant.
Dissentit quidem Barbof. & Ugolin. quibus fa-
vere videtur aliqua declaratio Cardin. 6. De-
cemb. 1576. asserens, contra Parochos non re-
sidentes tempore pestis, postquam fuerunt ci-
tati, prout Concil. Trid. mandat, 1. per cen-
suras. 2. per sequestrationem fructuum &c.
esse procedendum. Sed hæc declaratio est de
casu speciali, & sic non habet locum extra tem-
pus pestis, sed liberum manet Episcopis in aliis
casibus illum ordinem observare, vel immédia-
tè ad privationem procedere, tum propter
verba Trid. cit. liberum esse vult, tum propter
c. 11. h. t. ubi pariter relinquitur arbitrio Episco-
pi: quod ius nullibi est aperte correctum.

Dico VII. Poena Canonorum, & aliorum,
qui in Ecclesiis Cathedralibus, aut Collegia-
tis Dignitatem, Præbendam vel Portionem
obtincent, & non resident, est hæc. Primo
anno, quo absint ultra tempus sibi permissum,
privandi sunt dimidia parte fructuum, quos
etiam non fecerunt suos ratione Præbendæ &c.

residentiæ. Secundo anno omnibus fructi-
bus, quos eodem anno lucrati sunt. Tercio
anno, si moniti contumaciter adhuc absint,
contra eos procedendum juxta SS. Canonum
constitutiones. Trid. sess. 24. c. 12. de Ref. Sed
quid est hoc, juxta SS. Canonum constitutiones?
R. hoc, quod, postquam altero anno omnibus
fructibus privati se non emendaverint, perso-
naliter moneri seu citari sub comminatione
privationis, si intra terminum ab Episcopo præ-
fixum non resideant. c. 4. 8. 10. & 17. h. t. si ve-
rò non sciatur, ubi morentur, per trinæ cita-
tionis edictum citari debeant. c. 11. cit. si autem
post sex menses ab ultimo edicto residere con-
temperint, tunc denique privandi sunt Bene-
ficio; nisi forsitan Episcopo visum fuerit, uten-
dum prius censuris ad compellendum ad resi-
dentiam. per c. 11. cit.

TITULUS V.

De Præbendis & Dignitatibus.

SUMMARIUM.

1. §. 6. Quid sit Præbenda & Dignitas.
2. 3. Quæ sint constitutiva Beneficii Ecclesiastici.
4. 6. Quid sit Commenda, Vicaria, Capellania, Penjo, Præceptor, Hospitale, Præstimonium, Beneficium Manuale: & an sint proprie dicta Beneficia.
5. 6. 8. Quotuplex, & quid sit Beneficium Ecclesiasticum.
7. Cujus Prælati Ecclesiastici auctoritate sit erigendum.
9. 10. Quenam Beneficia dicantur compatiblea, quamam incompatiblea primi & secundi generis.
11. Seqq. An plura Beneficia incompatiblea eidem subiecto prohibeat ius Naturale conferri.
15. Seqq. An & quomodo vacet Beneficium primum obtento secundo incompatible.
18. 19. Quid sit unio Beneficiorum & Ecclesiarum, & quia ratione fiat.
20. Quotuplici modo incorporentur Beneficia Monasteriis &c.
21. 22. Quid sit dismembratio, divisio, & suppressio Beneficii.
23. Seqq. A quo, quando, & quomodo uniri Beneficia valeant, & quanam.
27. 28. Quid iuris resultet ex unione, & quomodo hæc dissolvatur.
29. 30. 31. A quo & quomodo fieri possit dismembratio, divisio, & suppressio Beneficii.
32. Beneficia sunt conferenda dignioribus, vel saltem dignis.
33. 34. Inrecipiente Beneficium Curatum, vel simplex, qualis requiratur Ordo, aut intentio hunc suscipiendi.
35. 36. 37. Religiosi omnes hodie sunt incapaces Beneficii secularis, etiam Parochialis, suis Monasteriis non plene incorporati.
38. Quid & quotuplex sit institutio, collatio Beneficii.
39. Quid sit collatio alternativa.
40. Quid Institutio vel Collatio Canonica: quid Concursus.
41. Seqq. Quam ampla sit potestas Papæ in conferendis Beneficiis, & quotuplici modo conferat.